

Dosarul nr. 2rac-45/21

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Central) D. Bosfi

Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) G. Vavrin, I. Dănăilă. T. Berdilă

Î N C H E I E R E

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Societății
cu Răspundere Limitată ”Asetorin-Agro”, Rusu Petru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată ”Corten-Vin Companie” împotriva Societății cu Răspundere
Limitată ”Asetorin-Agro”, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere
Limitată ”Gedeonplus” și Societatea cu Răspundere Limitată ”Vest-Resurs” cu
privire la restituirea mărfii, repararea prejudiciului material și constatarea stingerii
prin compensare a obligației pecuniare,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 25 august 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată ”Asetorin-
Agro”, Rusu Petru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din
21 mai 2019,

c o n s t a t ă :

La 12 aprilie 2017, SRL ”Corten-Vin Companie” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva SRL ”Asetorin-Agro” cu privire la restituirea mărfii,
repararea prejudiciului material și constatarea stingerii prin compensare a obligației
pecuniare.

În motivarea acțiunii, SRL ”Corten-Vin Companie” a menționat că la
01 octombrie 2014 a încheiat cu SRL ”Asetorin-Agro” contractul de depozitare a
vinului (materie primă de soiuri albe) în cantitate de 51 979,2 dal.

La 02 martie 2016, în scopul verificării stării vinului păstrat, a fost creată o
comisie de inventariere, care a stabilit că la păstrare se află 51 397,3 dal de vin
materie primă.

Concomitent, în Actul de verificare a calității vinului materie primă din
02 martie 2016, s-a stabilit că în urma încălcării condițiilor de depozitare a vinului,
calitatea materiei prime a scăzut semnificativ, iar ca urmare vinul materie primă în

cantitate de 41 438,4 dal nu poate fi utilizată pentru producerea vinului sec, desert sau alcoolizat.

Astfel, în temeiul Actului de verificare, la 02 aprilie 2016 SRL "Corten-Vin Companie" a încheiat cu SRL "Gedeonplus" contractul de vânzare-cumpărare a 50 000 dal de vin, care pot fi utilizate fără prelucrare suplimentară doar pentru distilare, fapt pentru care a fost stabilit prețul scăzut de 7 lei pentru un litru.

Conform pct. 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare, primirea-predarea mărfii urma să fie efectuată în locul păstrării vinului materie primă la fabrica de vinuri a SRL "Asetorin-Agro", situată în s. Valea Perjei, r. Taraclia, însă pârâtul a refuzat eliberarea materiei prime.

Reclamantul a specificat că numai după începerea urmăririi penale și recunoașterii în calitate de parte vătămată, la 24 martie 2017 o parte din vinul păstrat în volum de 34 726,70 dal și la 08 aprilie 2017 în volum de 5 293,2 dal a fost eliberat de către pârât.

Totodată, a reiterat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 02 aprilie 2016, livrarea vinului urma să fie efectuată în adresa SRL "Gedeonplus" în luna aprilie 2016, însă din cauza neeliberării vinului de către pârât, reclamantul a fost privat de posibilitatea de a executa contractul în termen.

Astfel prin reclamația din 03 noiembrie 2016, SRL "Gedeonplus" a rezoluționat contractul și a solicitat clauza penală conform pct. 7.3 și 7.4 din contract în sumă de 2 590 000 lei, însă în rezultatul negocierilor, penalitatea a fost micșorată până la suma de 1 500 000 lei prin tranzacția extrajudiciară din 25 noiembrie 2016.

Ulterior, prin contractul de cesiune a creanței din 10 martie 2017, SRL "Gedeonplus" a cedat dreptul de creanță SRL "Vest-Resurs".

La data de 30 martie 2017, în contul SRL "Vest-Resurs" a fost achitată datoria în sumă de 1 515 000 lei (inclusiv suma de 15 000 lei onorariul mediatorului).

Prin urmare, reclamantul a menționat că prejudiciul cauzat prin neeliberarea vinului materie primă a constituit suma de 1 515 000 lei, iar deoarece suma serviciilor de păstrare până în luna martie 2017 a constituit suma de 594 417 lei, aceasta urmează să fie stinsă prin compensare, în final prejudiciul constituind suma de 920 582,4 lei.

SRL "Corten-Vin Companie" a solicitat obligarea SRL "Asetorin-Agro" să restituie cantitatea de 11 374,4 dal vin materie primă predate ultimei la păstrare, încasarea de la SRL "Asetorin-Agro" a prejudiciului cauzat în sumă de 594 417,60 de lei și recunoașterea stingerii prin compensare a obligațiilor pecuniare reciproce în sumă de 594 417,60 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 aprilie 2019, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii de partea reclamantului SRL "Gedeonplus" și SRL "Vest-Resurs" (f.d. 159-160 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 mai 2019, s-a admis acțiunea depusă de SRL "Corten-Vin Companie".

S-a încasat de la SRL "Asetorin-Agro" în beneficiul SRL "Corten-Vin Companie" suma de 920 582,40 de lei cu titlu de prejudiciu material.

S-a recunoscut faptul stingerii prin compensație a obligațiilor pecuniare a SRL "Corten-Vin Companie" față de SRL "Asetorin-Agro" în sumă de 594 417,60 de lei.

S-a încasat de la SRL "Asetorin-Agro" în beneficiul SRL "Corten-Vin Companie" suma de 45 450 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit contractului de depozitare a vinului din 01 octombrie 2014, SRL "Corten-Vin Companie" a lăsat la păstrare la SRL "Asetorin-Agro" vin în materie primă de soiuri albe în cantitate de 51 979,2 dal, iar în temeiul pct.3 din contractul de depozit, deponentul SRL „Corten-Vin Companie” s-a obligat să achite 0,50 lei pentru fiecare dal lunar depozitarului SRL „Asetorin-Agro”.

Potrivit p.4 din contractul de depozit, deponentul SRL "Corten-Vin Companie" are dreptul să efectueze controlul păstrării bunului depozitat la depozitarul SRL "Asetorin-Agro".

La fel, prima instanță a stabilit că prin Actul de verificare a calității vinului materie primă din 02 martie 2016, s-a constatat că în urma încălcărilor condițiilor de depozitare a vinului, calitatea vinului materie primă a scăzut semnificativ, iar ca urmare, vinul materie primă în calitate de 41 438,4 dal nu poate fi utilizat pentru producerea vinului sec, desert sau alcoolizat.

La 02 aprilie 2016, SRL "Corten-Vin Companie" a încheiat cu SRL "Gedeonplus" contractul de vânzare-cumpărare a 50 000 dal de vin, care pot fi utilizate fără prelucrare suplimentară doar pentru distilare, fapt pentru care a fost stabilit prețul scăzut de 7 lei pentru un litru, iar conform pct. 4.1 din contractul de vânzare-cumpărare, primirea-predarea mărfii urma să fie efectuată în locul păstrării vinului materie primă la fabrica de vinuri a SRL "Asetorin-Agro", situată în s. Valea Perjei, r. Taraclia, însă pârâtul a refuzat eliberarea materiei prime.

Instanța de judecată a constatat că la 25 noiembrie 2016 SRL, "Corten-Vin Companie" a încheiat cu SRL „Gedeonplus” tranzacția privind soluționarea extrajudiciară a litigiului, prin care suma penalității a fost micșorată de la 2 500 000 lei până la 1 500 000 lei, fiind stabilită și obligația reclamantului de a achita onorariul mediatorului în suma de 15 000 lei.

De asemenea, instanța de fond a specificat că la data de 10 martie 2017, a fost încheiat contractul de cesiune a dreptului de creanță, prin care SRL „Gedeonplus” a cedat dreptul de creanță conform tranzacției pentru suma integrală SRL „Vest-Resurs”, iar la 30 martie 2017, reclamantul a executat tranzacția și contractul de cesiune a dreptului de creanță și a achitat datoria de 1 515 000 lei în adresa SRL „Vest-Resurs”.

Prin urmare, instanța de judecată a reținut ca relevante argumentele reclamantului cu referire la faptul că prețul scăzut pentru vin materie primă de 7 lei pentru un litru, inclusiv TVA se datorează faptului păstrării necorespunzătoare de către SRL „Asetorin-Agro”, astfel fiind întemeiată instituirea clauzei penale conform pct.7.3.- 7.4. al contractului în suma de 1 500 000 lei.

În consecință, instanța a constatat că în rezultatul neexecutării de către SRL „Asetorin-Agro” a obligației contractuale de eliberare a vinului materie primă păstrat, SRL „Corten-Vin Companie” a fost lipsită de posibilitatea de a

executa contractul de vânzare-cumpărare din 02 aprilie 2016, încheiat cu SRL „Gedeonplus”, fiind astfel nevoită să achite ultimei pentru neexecutarea acestui contract prejudiciul în sumă de 1 515 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 august 2020, s-a respins apelul declarat de lichidatorul SRL ”Asetorin-Agro”, Rusu Petru și s-a menținut hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Central din 21 mai 2019.

La 13 noiembrie 2020, către lichidatorul SRL ”Asetorin-Agro”, Rusu Petru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul în motivarea recursului, a invocat că contractul de păstrare a vinului materie primă din 01 octombrie 2014 a fost încheiat pe un termen de până la 31 decembrie 2014, iar pretenții față de condițiile de păstrare nu au fost înaintate.

Totodată, a menționat că Actul de control nu a fost întocmit la data semnării, iar solicitarea întocmirii unui asemenea act a fost motivată de problemele apărute la realizarea vinului materie primă în Republica Moldova, din cauza păstrării îndelungate, schimbarea calității vinului materie primă și pentru posibilitatea adoptării unei decizii privind prelucrarea acestuia.

Afirmația în cauză nu a fost negată de către intimat, iar argumentele în acest sens nu au fost luate în considerație și au rămas fără apreciere.

La fel, recurentul a reiterat că la fabrica de vin din s. Valea Perjei, r. Taraclia se efectua periodic inventarierea vinului materie primă, iar ultimul Act de inventariere complet a fost întocmit la 01 decembrie 2015, ce constituie o probă importantă.

Mai mult ca atât, Actul de control din 02 martie 2016 nu este un act de sine stătător și unic, întocmit pentru perioada 01 octombrie 2014 - 25 februarie 2016, din care ar putea concluziona despre cantitatea și calitatea vinului materie primă inventariat, or, Actul nu conține nici un indicator al calității.

Prin urmare, în opinia recurentului, SRL ”Corten-Vin Companie” are creanță de plată pentru depozitarea vinului materie primă în mărime de 925 118,39 de lei conform contractului încheiat, iar toate pretențiile înaintate referitor la prejudiciul cauzat nu au tangență cu executarea obligațiilor de depozitare și reprezintă o încercare de a evita răspunderea sa directă, legată de obligațiile asumate.

La 17 decembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către SRL ”Corten-Vin Companie”, SRL ”Gedeonplus” și SRL ”Vest-Resurs” la 21 decembrie 2020, conform avizelor de recepție (f.d. 192-194 Vol. II).

La 15 ianuarie 2021, SRL ”Corten-Vin Companie” a depus referință la recursul declarat de lichidatorul SRL ”Asetorin-Agro”, Rusu Petru, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 25 august 2020, iar la 25 septembrie 2020, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa părților (f.d. 157 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 noiembrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de lichidatorul SRL "Asetorin-Agro", Rusu Petru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată "Asetorin-Agro", Rusu Petru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari